

NARAMNICA (1) *sb f*

W pierwszym a wahania, drugie oraz końcowe a jasne,

sg [N naramnica.] ◊ A naramnicę.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI(XVIII) w. (ten sam przykład) błędnie: naramiennik.

*Szata liturgiczna najwyższego kapłana żydowskiego spoczywająca na ramionach: Z tego wŹytkiego vrobić kazał MoyŹesz [...] Nárámnicę z złotemi łańcuchámi dwiemá/ y drogiemi kámięmi (na ktorych wyrzezané były imioná dwánaście pokolenia Iákobowego) ozdobioná, y Napiersnik z tablicá drogá SkarŹyw 491; [Brachiale Armíchine Nárámnicá. *ArtNom* M3v; Nárámnicá/ brachiale *Volck* Mmm2v].*

Synonimy cf NARAMNIK.

Cf [NARAMIENNIK], [NARAMIONEK], NARAMNIK

DJ